

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIĘCIA NMP – 15 VIII 2002

Wpatrując się w piękne oblicze Maryi

1. Wniebowzięcie Matki Bożej to najważniejsza Maryjna uroczystość, ukazująca chwałę, jaką Bóg przeznaczył swojej i naszej Matce po Jej ziemskim życiu. Jest to uroczystość pełna nadziei, gdyż Maryja, otrzymując już wieczną nagrodę, jest pierwszym człowiekiem, który uczestniczy z ciałem i duszą w pełni życia wiecznego. Ona jako pierwsza staje się uczestnikiem owoców paschalnego misterium swojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

2. Uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej stawia dziś przed nami wszystkie wydarzenia z Nią związane, zapisane na kartach Pisma Świętego. Potrzeba, abyśmy sięgnęli do sceny Zwiastowania i przyglądali się Pańskiej Służebnicy, która wiernie, mądrze i z miłością medytuje Boże Słowo i przyjmuje zaproszenie Boga, aby w wyjątkowy sposób uczestniczyć w historii zbawienia. Nie przez przypadek mówi się, że Maryja poczęła Bożego

Syna w swoim łonie poprzez ucho. Tak wiernie i doskonale słuchała Słowa, które w Niej stało się Ciałem.

W scenie Nawiedzenia ukazuje się jako Ta, która niesie Chrystusa do swojej krewnej, Elżbiety. Dzieli się wielką radością i wyśpiewuje hymn uwielbienia, a Elżbieta rozpoznaje w Maryji Matkę Mesjasza.

Razem ze swoim Oblubieńcem, Józefem, są świadkami Narodzin Bożego Syna, który zajmuje ostatnie miejsce na ziemi. Musi chronić się do Egiptu przed groźnym Herodem. Po jego śmierci jest świadkiem wzrastania Jezusa w łasce u Boga i u ludzi w zaciszu naza-retańskiego, domu rodzinnego.

Jest również świadkiem publicznej działalności Chrystusa. To po Jej dyskretnej intrwencji Boży Syn dokonuje pierwszego znaku na weselu w Kanie Galilejskiej.

Maryja współuczestniczy w zbawczym wydarzeniu Chrystusa, stojąc pod krzyżem swojego Syna, stając się Matką Jego Mistycznego Ciała, jakim jest Kościół. Jest świadkiem Zesłania Pocieszyciela, Ducha Prawdy, na rodzący się Kościół.

Wszystkie te wydarzenia chowa i rozważa w swoim sercu.

Nazywamy Ją naszą Matką, Panią i Królową, gdyż w szczególny sposób uczestniczy w pośrednictwie swojego Syna. Jest Tą, która wstawia się nieustannie za nami. Jej modlitwa jest zanurzona w modlitwie Jezusa. Jest to bowiem modlitwa o nasze uświęcenie: „Uświęć ich w prawdzie”. Modlitwa, abyśmy byli razem z Jej Synem i razem z Nią: tutaj, na ziemi, i wierze, i łasce, i tam, w niebie, w wiecznej chwale.

3. Na początku dzisiejszej Eucharystii modlimy się do naszego Ojca niebieskiego, który wziął do nieba ciało i duszę Niepokalanej Dziewicy Maryi, aby dał nam łaskę nieustannego troszczenia się o dobra duchowe i wysłużenia sobie udziału w Jej chwale. Wpatrujemy się zatem w przykład życia Maryi. Uczymy się od Niej odpowiadania na dar Bożej miłości poprzez słuchanie, rozważanie i posłuszeństwo Bożemu słowu. Maryja jawi się, jak mówi Sobór Watykański II, najpiękniejszym człowiekiem. Chciejmy zatem wpatrywać się w Jej piękne oblicze i stawać się, jak Ona, pięknymi ludźmi.

ks. Paweł Cembrowicz